

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 7.3.2014, YLEINEN OSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilönnumero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilönnumerosi ja kyseisen kysymyksen numero. Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

Kysymykset 1–18 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi vaihtoehto on oikea. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

1. Vakuutusmeklarin vakuutusedustuslaissa edellytetyn vastuuvakuutuksen on oltava voimassa

- a) ainoastaan Suomessa.
 - b) koko EU:n alueella.
 - c) koko Euroopan talousalueella.
 - d) ainoastaan niissä Euroopan talousalueen valtioissa, joissa vakuutusmeklari harjoittaa toimintaa.
- (1,5 p)

c); Mikko Määttä - Raine Forsman: Vakuutusedustus - Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 55; Laki vakuutuseduksesta 28 §.

2. Vakuutusmeklarin ja asiakkaan välinen toimeksiantosopimus

- a) on tehtävä kirjallisesti kahtena kappaleena.
- b) on tehtävä kirjallisesti ainoastaan, jos asiakas sitä vaatii.
- c) voidaan tehdä myös suullisesti. (1,5 p)

a); Mikko Määttä - Raine Forsman: Vakuutusedustus - Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 71; Laki vakuutuseduksesta 23 §.

3. Vakuutusmeklarilta edellytetyllä luotettavuudella tarkoitetaan muun muassa sitä, että

- a) henkilöllä ei ole viiden viimeisen vuoden ajalta vankeustuomioita ilmeistä sopimattomuutta osoittavista rikoksista.
- b) henkilöllä ei ole viiden viimeisen vuoden ajalta tuomioita ilmeistä sopimattomuutta osoittavista rikoksista ja lisäksi hänen luottotietonsa ovat kunnossa.
- c) henkilön luottotiedot ovat kunnossa. (1,5p)

a); Mikko Määttä - Raine Forsman: Vakuutusedustus - Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 48; Laki vakuutuseduksesta 11 §.

4. Finanssivalvonta (FIVA) EI

- a) pidä vakuutusedustajarekisteriä.
- b) valvo vakuutusmeklaritoimintaa.

- c) ratkaise vakuutusmeklarin ja asiakkaan välisiä riitoja.
d) myönnä suomalaisten henki- ja vahinkovakuutusyhtiöiden toimilupia. (1,5 p)

c); Mikko Määttä – Raine Forsman: *Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 43–45 ja 165; Jukka Rantala – Teuvo Pentikäinen: Vakuutusoppi, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s. 235.*

5. Voimassaolevan vakuutussopimuksen muuttaminen

- a) ei ole mahdollista.
b) on joskus mahdollista vakuutuksenottajan yksipuolisin toimin.
c) on joskus mahdollista vakuutuksenantajan yksipuolisin toimin.
d) on mahdollista vain, jos vakuutuksenottaja ja antaja sopivat muutoksesta. (1,5 p)

c); Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi – Ville Raulos – Pia Santavirta: *Vakuutuslainsäädäntö, 4. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2010, s.221; Vakuutussopimuslaki 18, 19 ja 20 a §.*

6. Vahinkoa kärsineen asiakkaan on vakuutusedustuslain mukaan vahingonkorvausta saadakseen osoitettava, että

- a) meklari on tahallisesti tai huolimattomuudellaan aiheuttanut vahingon.
b) meklari on tahallisesti menetellyt vastoin toimeksiantosopimusta tai vakuutusedustuslakia.
c) meklari joutuu osoittamaan toimineensa huolellisesti eikä asiakkaan tarvitse osoittaa mitään.
d) vahinko on syntynyt sen johdosta että, meklari on menetellyt vastoin toimeksiantosopimusta tai vakuutusedustuslakia. (1,5 p)

d); Mikko Määttä – Raine Forsman: *Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 87 ja 88; Vakuutusedustuslaki 40 §.*

7. Vakuutuslautakunta (VKL)

- a) käsittelee vain kuluttaja-asioita.
b) käsittelee myös yritys vakuutusasioita.
c) voi käsitellä potilasvakuutusasioita.
d) ei käsittele asioita vakuutusyhtiön aloitteesta. (1,5 p)

b); Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi – Ville Raulos – Pia Santavirta: *Vakuutuslainsäädäntö, 4. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2010, s. 294 ja 295; Jukka Rantala – Teuvo Pentikäinen: Vakuutusoppi, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s. 115, 288–290.*

8. Vakuutus- ja rahoitusneuvonnan (FINE) toimialaan EI kuulu

- a) liikennevakuutus.
b) vapaaehtoiset vakuutukset.

- c) lakisääteinen eläkevakuutus.
- d) vakuutuskassojen sairausvakuutukset. (1,5 p)

c); Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: *Vakuutusoppi*, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s. 113 ja 114.

9. Mikä seuraavista omaisuusvahinkojen korvauksen määrittystä koskevista väitteistä pitää paikkansa?
- a) Jos omaisuuden vakuutusmäärä on jälleenhankinta-arvoa pienempi ja omaisuus tuhoutuu kokonaan, korvaus maksetaan jälleenhankinta-arvon mukaisesti.
 - b) Jos omaisuuden vakuutusmäärä on jälleenhankinta-arvoa pienempi ja omaisuus tuhoutuu osittain, osavahinko korvataan aina ns. suhde- eli pro rata –säännön mukaisesti.
 - c) Päivänarvo tarkoittaa määrää, joka tarvitaan uuden omaisuuden hankkimiseen.
 - d) Jälleenhankinta-arvo korvataan vain, jos omaisuus korjataan tai hankitaan uusi. (1,5 p)

d); Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: *Vakuutusoppi*, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s. 210 ja 211.

10. Mikä seuraavista ryhmävakuutusta koskevista väitteistä pitää paikkansa?
- a) Ryhmävakuutuksia pidetään vakuutussopimuslaissa tarkoitettuina ryhmäetuvakuutuksina.
 - b) Ryhmävakuutuksia ovat sellaiset ryhmälle tarjottavat vakuutukset, joissa vakuutetun on osittain tai kokonaan suoritettava vakuutusmaksu.
 - c) Vakuutussopimuslain ryhmävakuutusta koskevat säännökset ovat pakottavia vakuutetun hyväksi.
 - d) Vakuutussopimuslain ryhmävakuutusta koskevat säännöksistä ei voida pätevästi sopia vakuutetun eikä vakuutuksenottajan vahingoksi. (1,5 p)

c); Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi – Ville Raulos –Pia Santavirta: *Vakuutuslainsäädäntö*, 4. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2010, s. 240 ja 241; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: *Vakuutusoppi*, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s.406; *Vakuutussopimuslaki* 2 ja 3 §.

11. Mikä seuraavista väitteistä EI kuvaa hyvän vakuutustavan sisältöä?
- a) Kaikkia asiakkaita on kohdeltava korvauskäsittelyssä tasapuolisesti korvauskäsittelyn nopeuden suhteen.
 - b) Vakuutusasiamiehenä toimiessaan pankin toimihenkilön on ilmaistava tämä roolinsa asiakkaalle esimerkiksi ilmoittamalla, että vakuutuksen tuottaa vakuutusyhtiö X.
 - c) Vakuutusyhtiön asiamiehenä toimiva pankin toimihenkilö ei saa alkaa myydä edustamansa vakuutusyhtiön tuotetta asiakkaalle, joka on maksamassa toisen vakuutusyhtiön vakuutusta.
 - d) Vahinkovakuutuksissa rajoitusehdot ja suojeluohjeet eivät saa olla niin laajoja, että vakuutusyhtiöllä ei ole käytännössä vakuutettavaa riskiä. (1,5 p)

b); Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi – Ville Raulos –Pia Santavirta: *Vakuutuslainsäädäntö*, 4. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2010, s. 122 ja 265.

12. Mikä seuraavista yritysten keskeytysvakuutuksia koskevista väitteistä EI pidä paikkansa?

- a) Vakuutuksen kohteena voivat olla keskeytysvakuutukseksi sovittu määrä katetta (keskeytysvakuutuskate), muuttuvat palkkakulut sosiaalikuluneineen tai ylimääräiset kustannukset.
- b) Keskeytysvakuutuksella varaudutaan tyypillisesti yrityksen avainhenkilön sairaustapaukseen.
- c) Riippuvuuskeskeytysvakuutuksilla on tyypillistä, että vakuutuksenottajana olevan yrityksen toiminta hidastuu tai keskeytyy liikekumppanille, kuten alihankkijalle, taikka asiakkaalle tapahtuneen vahingon seurauksena.
- d) Keskeytysvahinko on usein sattunutta esinevahinkoa suurempi. (1,5 p)

b); Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: *Vakuutusoppi*, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s. 481.

13. Yritysten vapaaehtoiset omaisuusvakuutukset ovat kehittyneet ajan kuluessa lajikohtaisista yhdistelmävakuutuksiksi. Mikä seuraavista yritysten omaisuusvakuutuksia koskevista väitteistä EI pidä paikkansa?

- a) Tyypillisesti vakuutus on voimassa vain, kun omaisuus on vakuutus kirjassa mainitussa paikassa.
- b) Poissaehdolla voidaan sopia, että vakuutus on voimassa myös sellaisen omaisuuden osalta, joka on tilapäisesti siirretty muualle.
- c) Yhdistelmävakuutukset ovat yleensä määräaikaista vakuutuksia.
- d) Yhdistelmävakuutus voidaan hinnoitella edullisemmaksi kuin eri lajisten riskien varalta erikseen hoidettavat vakuutukset. (1,5 p)

c); Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: *Vakuutusoppi*, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s. 447–449.

14. Mikä seuraavista vakuutuksenottajan tiedonantovelvollisuutta koskevista väitteistä pitää paikkansa? Vakuutussopimusta solmittaessa vakuutuksenottajan tulee vakuutussopimuslain mukaan

- a) vastata vakuutuksenottajan esittämiin kysymyksiin.
- b) kertoa myös muista seikoista, joilla hän arvelee olevan merkitystä vakuutuksenantajalle.
- c) vastata vain niihin vakuutuksenottajan esittämiin kysymyksiin, joita hän pitää vakuutuksenottajan kannalta merkityksellisinä.
- d) vakuutuksenottajan tiedonantovelvollisuus poikkeaa vakuutetulle asetetusta tiedonantovelvollisuudesta. (1,5 p)

a); Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi – Ville Raulos – Pia Santavirta: *Vakuutuslainsäädäntö*, 4. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2010, s. 128 ja 157.

15. Vapaaehtoisissa sijoitusvakuutuksissa kuluttajavakuutuksenottaja voi saada ratkaisun yksittäiseen riita-asiaan vakuutusyhtiön kanssa

- a) viemällä asian kuluttaja-asiamiehen käsiteltäväksi.
- b) viemällä asian valintansa mukaan joko Vakuutuslautakunnan tai kuluttajariitalautakunnan käsiteltäväksi.
- c) viemällä asian Vakuutuslautakunnan käsiteltäväksi.
- d) viemällä asian Vakuutus oikeuden käsiteltäväksi. (1,5 p)

c); *Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi – Ville Raulos – Pia Santavirta: Vakuutuslainsäädäntö, 4. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2010, s. 289 ja 294–296.*

16. Mikä seuraavista asiakasvarojen säilyttämistä koskevista väitteistä pitää paikkansa?

- a) asiakasvaratili on oltava Suomessa sijaitsevassa pankissa.
- b) meklari ei saa veloittaa palkkiotaan asiakasvaratililtä.
- c) asiakasvaratililtä ei saa toimittaa varoja niiden vastaanottajalle kuin vasta maksun eräpäivänä.
- d) asiakasvaratilin on oltava sellainen, että pankki ei saa käyttää tilillä olevia varoja meklarilta olevien saataviensa kuittaukseen. (1,5 p)

d); *Finanssivalvonnan Määräys- ja ohjekokoelma vakuutusedustajille 1.10.2013, Dnro 7/101/2010,s.9 ja 10.*

17. Mikä seuraavista yksityistapaturmavakuutuksia koskevista väitteistä pitää paikkansa?

- a) Vakuutuksen sisältö määräytyy pääasiassa tapaturmavakuutuslain mukaan.
- b) Korvattavan tapaturman käsite määräytyy vakuutusopimuksen mukaan.
- c) Invaliditeettikorvauksen määrään vaikuttavat vamman laatu sekä vakuutetun ammatti ja harrastukset.
- d) Hoitokulukorvaukset ovat toissijaisia suhteessa lakisääteisiin korvauksiin. (1,5 p)

d); *Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s.423–425.*

18. Mikä seuraavista luotto- tai takausvakuutuksia koskevista väitteistä pitää paikkansa?

- a) Luottovakuutuksella suojaudutaan siltä riskiltä, että velallinen ei täytä velkakirjan mukaista velvoitettaan maksaa pääomaa, korkoja sekä muita luottokustannuksia.
- b) Luottovakuutuksissa vakuutuskorvaus kattaa yleensä täysimääräisesti aiheutuneen luottotappion.
- c) Takausvakuutuksella suojaudutaan siltä riskiltä, että velallinen tai hyödykkeen toimittaja, kuten rakennusliike, ei kykene vastaamaan sitoumuksistaan.
- d) Takaus- ja luottovakuutuksissa oikeutta vakuutuskorvaukseen ei yleensä ole pelkästään velallisen maksuhaluttomuuden vuoksi. (1,5 p)

c); *Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s.485–491.*

19. Selvitä, minkälaiset vakuutusmeklarin riippuvuussuhteet vakuutuksenantajaan ovat kiellettyjä. (3 p)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s.30 ja 31.

20. Vakuutusmaksu muodostuu tavallisesti kolmesta osasta. Mitkä nämä osat ovat ja mitä kuluja näillä osuuksilla katetaan? (3 p)

Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi, 11. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Sastamala 2009, s. 220–226.

21. Selvitä seuraavia vakuutusedustajan vaitiolovelvollisuuteen liittyviä seikkoja:

- mitkä seikat kuuluvat vaitiolovelvollisuuden piiriin;
- ketkä ovat vaitiolovelvollisia;
- mitä vaitiolovelvollisuus tarkoittaa;
- mitä vaitiolovelvollisuuden rikkomisesta voi seurata. (4 p)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 91; Laki vakuutusedustuksesta 44 ja 45 §.

22. Määrittele vakuutusedustus. Luettele lisäksi kolme tapausta, jolloin toimintaa ei määritelmästä poiketen pidetä vakuutusedustuksena. (3 p)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 19–21; Laki vakuutusedustuksesta 1 §.

23. Mitkä seikat toimeksiantosopimuksesta on vähintään käytävä ilmi? Selvitä lisäksi, mitä eroa on toimeksiantosopimuksella ja valtakirjalla. (3 p)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 71–74; Laki vakuutusedustuksesta 23 §; Finanssivalvonnan Määräys- ja ohjekokoelma vakuutusedustajille 1.10.2013, Dnro 7/101/2010, s. 12.

24. Mitä tietoja meklarin on annettava itsestään asiakkaalle ennen toimeksiantosopimuksen tekemistä? (3 p)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 68 ja 69; Laki vakuutusedustuksesta 19 §.

25. Selvitä seikat, jotka tasapuolisesta analyysistä on käytävä ilmi. Selvitä lisäksi, milloin tasapuolinen analyysi on tehtävä ja annettava asiakkaalle. (4 p)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta, Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy, Helsinki 2005, s. 81–84 ja 125–127; Laki vakuutusedustuksesta 25 §; Finanssivalvonnan Määräykset ja ohjeet 16/2013 Finanssivalvelujen tarjoamisessa noudatettavat menettelytavat, jakso 7.6.

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 6.3.2014, VAHINKOVAKUUTUSOSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilönnumero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilönnumerosi ja kyseisen kysymyksen numero. Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

Kysymykset 1–14 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi vaihtoehto on oikea. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

1. Samastaminen tarkoittaa sitä, että kolmannen henkilön teko tai laiminlyönti aiheuttaa samat seuraamukset kuin vakuutetun vastaava teko tai laiminlyönti. Vakuutettuun samastetaan
- a) vakuutetun kanssa samassa taloudessa asuva täysi-ikäinen lapsi.
 - b) henkilö, joka käyttää vakuutetun luvalla vakuutetun omaisuutta, kuten vuokralainen vuokranantajan omaisuutta.
 - c) henkilö, joka asuu vakuutetun kanssa yhteisessä taloudessa ja omistaa vakuutuksen kohteena olevan omaisuuden yhdessä vakuutetun kanssa.
 - d) henkilö, joka omistaa vakuutuksen kohteena olevan omaisuuden yhdessä vakuutetun kanssa ja käyttää sitä yhdessä tämän kanssa. (1,5 p)

d); Tuula Pellikka - Petri Peilimö - Pasi Puntari - Mikko Vaitomaa: *Omaisuuden vakuuttaminen*, 3. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s. 386–390.

2. Mikä seuraavista vahinkovakuutuksen irtisanomista koskevista väitteistä pitää paikkansa?
- a) Vakuutuksenottajalla on oikeus irtisanoa vakuutus vakuutusehdoissa yksilöidyllä perusteilla.
 - b) Jos vakuutuksenottajia on useita, he voivat irtisanoa vakuutuksen vain yhdessä.
 - c) Jos vakuutus on määräaikainen, vakuutuksenottaja ei saa irtisanoa sitä kesken vakuutuskauden.
 - d) Vakuutus voidaan joissakin tapauksissa irtisanoa takautuvasti. (1,5 p)

d); Tuula Pellikka – Petri Peilimö – Pasi Puntari – Mikko Vaitomaa: *Omaisuuden vakuuttaminen*, 3. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Saarijärvi 2011, s. 114.

3. Mitä seuraavista EI pidetä palovahinkona?
- a) Palavasta esineestä lähtevä kuumuus vahingoittaa toista esinettä, mutta toinen esine ei syty palamaan.
 - b) Irtipäässyt tuli on aiheutunut itsesyttymisestä.
 - c) Tulisijan päälle kuivumaan pantu esine syttyy palamaan.
 - d) Tulisijasta äkillisesti ja arvaamattomasti noussut noki aiheuttaa vahinkoa. (1,5 p)

c); Tuula Pellikka – Petri Peilimö – Pasi Puntari – Mikko Vaitomaa: *Omaisuuden vakuuttaminen*, 3. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Saarijärvi 2011, s. 195–197.

4. Mikä seuraavista on tapaturmavakuutuslain mukainen työtapaturma?

- a) A kaatui kotikerrostalonsa porraskäytävässä ollessaan lähdössä töihin ja loukkasi ranteensa.
- b) B poikkesi työpäivän jälkeen kotimatalla ruokakauppaan. Kaupassaan ollessaan hän liukastui ja loukkasi kaatuessaan ranteensa.
- c) Työpaikan virkistyspäivän virallisen ohjelman päätyttyä C osallistui vielä eräiden työkaveriensa kanssa koskimelontaan. C laski kiveen ja hänen nenänsä murtui.
- d) D osallistui työajalla työnantajan tukemaan jumppaan. C kaatui jumpassa ja hänen nilkkansa loukkaantui. (1,5 p)

a); Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: *Työtapaturmakirja, Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 13. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2012, s. 52–57.*

5. Ammattitauti on ammattitautilain mukaan sairaus, joka työssä todennäköisesti on pääasiallisesti aiheutunut

- a) fysikaalisesta tai kemiallisesta tekijästä.
- b) fysikaalisesta, kemiallisesta tai psyykkisestä tekijästä.
- c) fysikaalisesta, kemiallisesta tai biologisesta tekijästä.
- d) fysikaalisesta, kemiallisesta, biologisesta tai psyykkisestä tekijästä. (1,5 p)

c); Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: *Työtapaturmakirja, Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 13. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2012, s. 61 ja 62.*

6. Työtapaturmavakuutuksesta maksetaan päivärahaa, jos työtapaturmaan joutunut on työkyvytön vähintään kolmena peräkkäisenä päivänä tapaturmapäivää lukuun ottamatta. Mikä seuraavista työtapaturmavakuutuksesta maksettavaa päivärahaa koskevista väitteistä pitää paikkansa?

- a) Päivärahaa maksetaan kolmannelta työkyvyttömyyspäivästä alkaen ja kaksi ensimmäistä työkyvyttömyyspäivää ovat ns. karenssipäiviä.
- b) Päivärahaa maksetaan takautuvasti ensimmäisestä tapaturmapäivän jälkeisestä työkyvyttömyyspäivästä lukien.
- c) Päivärahaa maksetaan enintään neljän viikon ajalta, jonka jälkeen työkyvyttömällä voi olla oikeus KELA:n sairauspäivärahaan.
- d) Päivärahaa maksetaan tapaturmaa seuraavalta neljän viikon ajalta tapauksissa, joissa työnantaja ei maksa tältä ajalta sairausajan palkkaa. (1,5 p)

b); Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: *Työtapaturmakirja, Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 13. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Tampere 2012, s. 76 ja 77.*

7. Kenellä seuraavista EI ole oikeutta maatalousyrittäjän tapaturmavakuutuslain mukaiseen tapaturmakorvaukseen?

- a) Tieteellistä tutkimusta Suomessa tekevä henkilö, joka saa henkilökohtaista apurahaa.
- b) Eri taloudessa asuva maatalousyrittäjän veli, joka työskentelee maatilalla.
- c) Ammattikalastaja, joka harjoittaa kalastusta avoimen yhtiön muodossa.

d) Poronomistajan 16-vuotias lapsi, joka osallistuu poronhoitoon. (1,5 p)

d); *Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja – Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 12. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2010, s. 35 ja 36.*

8. Virtapiiri Oy:n osakkeet omistaa Matti Virtanen ja Kaija Lahtinen. Matti on toimitusjohtaja ja omistaa 60 % osakepääomasta. Toimistossa sihteerinä työskentelevä Kaija omistaa 40 % osakepääomasta. Kaija saa palkkaa 30.000 euroa. Matin avopuoliso Sirkka ja Kaijan aviopuoliso Heikki työskentelevät myös yrityksessä suorittavissa tehtävissä ja heidän molempien vuosipalkka on sama kuin Kaijan eli 30.000 euroa. Mikä seuraavista työnantajan työttömyysvakuutusmaksua koskevista väitteistä EI pidä paikkansa?

- a) Matista ei makseta työttömyysvakuutusmaksuja.
- b) Kaijasta maksetaan osaomistajan työttömyysvakuutusmaksu.
- c) Heikistä peritään normaali työttömyysvakuutusmaksu.
- d) Sirkasta peritään osaomistajan työttömyysvakuutusmaksu. (1,5 p)

b); *Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja – Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 12. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2010, s.215–219.*

9. Yrityksen toiminnan vastuuvakuutuksissa on tavanomaisesti työn kohteena tai huolehdittavana olevaa omaisuutta koskeva rajoitusehto. Tällaisen ehtokohdan mukaan

- a) vakuutuksesta ei korvata vahinkoa, joka on aiheutettu vakuutuksenottajan korjattavana olevalle esineelle.
- b) vakuutuksesta korvataan vahinko, joka on aiheutettu vakuutuksenottajan korjattavana olevalle esineelle, jos korjaustoiminta ei kuulu vakuutuksenottajaan päätoimialaan.
- c) vakuutuksesta korvataan vahinko, joka on aiheutettu vakuutuksenottajan säilytettävänä olevalle esineelle.
- d) vakuutuksesta korvataan sellainen vahinko, joka ilmenee vasta sen jälkeen, kun esine on korjaamisen jälkeen palautettu omistajalle, vaikka vahingon olisi aiheuttanut korjaamisessa tapahtunut virhe. (1,5 p)

a); *Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2007, s.126 ja 127.*

10. Vastuuvakuutuksesta EI korvata esinevahinkona:

- a) arvonalennusta.
- b) korjauskustannuksia.
- c) tuhoutuneen esineen arvoa.
- d) kolmannelle osapuolelle esineen tuhoutumisesta aiheutuvaa haittaa. (1,5 p)

d); *Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2007, s. 59.*

11. Jos työntekijä työskentelee sairauslomansa aikana, hänellä:

- a) on oikeus työtapaturmakorvaukseen.
- b) ei ole oikeutta työtapaturmakorvaukseen.
- c) voi olla oikeus työtapaturmakorvaukseen.
- d) on oikeus korvaukseen ainoastaan vapaaehtoisen tapaturmavakuutuksen perusteella. (1,5 p)

c); Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja – Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 13. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2012, s. 49.

12. Mikä seuraavista EI ole työtapaturma-asioiden muutoksenhakuelin:

- a) korkein oikeus.
- b) vakuutusosasto.
- c) sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunta.
- d) tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunta. (1,5 p)

c); Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja – Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 13. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2012, s. 169.

13. Kenellä seuraavista EI ole lakiin perustuvaa velvollisuutta ottaa vastuuvakuutus:

- a) ydinlaitos.
- b) rautatieyrittäjä.
- c) moottoriveneilijä.
- d) eläinsuojeluvalvoja. (1,5 p)

c); Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2007, s. 177–179.

14. Mikä seuraava vakuutushakemuksen hylkäysperusteisiin liittyvä väite pitää paikkansa, kun kyseessä on vapaaehtoinen vakuutus?

- a) Vakuutusyhtiöllä on aina oikeus olla myöntämättä vakuutus, jos vakuutuksen hakijalla on maksuhäiriömerkintä luottotietorekisterissä.
- b) Vakuutusyhtiöllä on oikeus evätä vakuutus Suomen Asiakastieto Oy:n ylläpitämään väärinkäytösrekisteriin tallennetun väärinkäytösepäilyn perusteella.
- c) Vakuutusyhtiöllä on oikeus evätä vakuutus vakuutuslaitosten keskinäisestä vahinko-rekisteristä ilmenevien tietojen perusteella. (1,5 p)

b); Tuula Pellikka – Petri Peilimö – Pasi Puntari – Mikko Vaitomaa: Omaisuuden vakuuttaminen, 3. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2011, s. 66–69.

15. Päihtymyksen ja huolimattomuuden vaikutus työtapaturmavahingon korvauksiin? (3 p)

Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja – Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 13. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2012, s. 153 ja 154.

16. Vahingontorjunnalla ymmärretään toimenpiteitä, joilla pyritään estämään vahinkojen synty tai pienentämään riskin toteutumisesta aiheutunutta vahinkoa. Vahingontorjunta voidaan jakaa kolmeen osaan – mitkä ne ovat? (3p)

Tuula Pellikka – Petri Peilimö – Pasi Puntari – Mikko Vaitomaa: Omaisuuden vakuuttaminen, 3. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2011, s. 167 ja 168.

17. Selosta konsultin vastuuvakuutuksen erityispiirteitä: mihin seikkoihin on syytä kiinnittää huomiota otettaessa konsultin vastuuvakuutus taikka sitä vaihdettaessa? (3 p)

Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2007, s.155–157.

18. Lakisääteisen tapaturmavakuutuksen maksujärjestelmiä on kahta perustyyppiä. Selvitä näiden erityyppisten järjestelmien erot sekä se, mihin vakuutusmaksujen laskenta perustuu. (3 p)

Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja – Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat, 13. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2012, s. 194–199.

19. Omaisuusvahinkojen korvauskäsittelyn toteuttamisessa on eri osapuolilla velvoitteita, jotta käsittely saadaan toteutettua oikein. Mitkä ovat:

- a) vakuutuksenottajan/ korvauksen hakijan velvollisuudet?
- b) vakuutusyhtiön velvollisuudet? (3 p)

Tuula Pellikka – Petri Peilimö – Pasi Puntari – Mikko Vaitomaa: Omaisuuden vakuuttaminen, 3. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2011, s. 415–417.

20. Riskien hallinnassa jatkuvuuden varmistaminen on keskeistä, jota varten on hyvä olla jatkuvuussuunnitelma. Suunnitelmaa harjoiteltaessa on hyvä kiinnittää huomiota muutamaa keskeiseen asiaan. Mitkä ovat ne asiat, joiden ainakin tulee olla kunnossa ja mietitty? (3 p)

Ilkka Ilmonen – Jani Kallio – Jani Koskinen – Markku Rajamäki: Johda Riskejä – käytännön opas yrityksen riskienhallintaan, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 149 ja 150.

21. Määrittele termi ”riskinkantokyky”. Kerro myös yksi esimerkki mittarista, jolla riskinkantokyvyn tasoa voidaan pyrkiä määrittelemään. (2 p)

Ilkka Ilmonen – Jani Kallio – Jani Koskinen – Markku Rajamäki: Johda Riskejä – käytännön opas yrityksen riskienhallintaan, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 10 ja 11.

22. Mitkä ovat riskienhallinnan ulkoiset vaatimukset? (3 p)

Ilkka Ilmonen – Jani Kallio – Jani Koskinen – Markku Rajamäki: Johda Riskejä – käytännön opas yrityksen riskienhallintaan, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 18 ja 19.

23. Kerro, mitä rikastumiskielto tarkoittaa ja miten sitä sovelletaan vahinkovakuutuksessa. (3 p)

Tuula Pellikka – Petri Peilimö – Pasi Puntari – Mikko Vaitomaa: Omaisuuden vakuuttaminen, 3. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2011, s.159.

24. Kerro, mitä tarkoitetaan monivakuutuksella ja rinnakkaisvakuutuksella. Kerro myös, miten nämä vakuutukset eroavat toisistaan korvaustilanteessa. (3p)

Tuula Pellikka – Petri Peilimö – Pasi Puntari – Mikko Vaitomaa: Omaisuuden vakuuttaminen, 3. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2011, s.162 ja 163.

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 6.3.2014, HENKIVAKUUTUSOSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilön numero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilön numero ja kyseisen kysymyksen numero. Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

Kysymykset 1–16 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi vaihtoehto on oikea. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

1. Kuka tai ketkä seuraavista EIVÄT ole vakuutus sopimuslaissa tarkoitettuja edunsaajia:

- a) säätiö tai yhdistys.
- b) yhtiö.
- c) useampi kuin yksi henkilö.
- d) vakuutettu itse. (1,5 p)

d); Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 220, 336 ja 337.

2. YEL-työtuloa yrittäjälle määriteltäessä voidaan käyttää:

- a) yrittäjän verotustietoja.
- b) yrityksen verotustietoja.
- c) yrityksen tuloslaskelmaa.
- d) yrittäjän sijaiselle maksettavaa palkkaa. (1,5 p)

d); Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s. 68 ja 69.

3. Mikä seuraavista on työeläkeasioiden muutoksenhakuelin:

- a) korkein oikeus.
- b) vakuutus oikeus.
- c) vakuutuslautakunta.
- d) sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunta. (1,5 p)

b); Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s. 151.

4. Mikä seuraavista väitteistä EI pidä paikkaansa liikennevakuutuksen henkilövahinkokorvauksiin liittyen:

- a) elatuksen menetyskorvaus on saajalleen veronalaista tuloa.
- b) henkilövahinkokorvauksilla on 3.3 miljoonan euron yläraja.
- c) surmansa saaneen lähiomainen voi saada korvausta kärsimyksestä.
- d) työtapaturmakorvaus on ensisijainen liikennevakuutuskorvaukseen nähden. (1,5 p)

b); Yrjö Mattila (toim.): *Toimeentuloturva, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 106 – 112.*

5. Mikä seuraavista väitteistä EI pidä paikkaansa sairauskassoihin liittyen:

- a) eläkkeellä oleva ei voi kuulua sairauskassaan.
- b) sairauskassan jäsenmaksua ei voi vähentää verotuksessa.
- c) sairauskassa voi korvata lisäetuutena myös omavastuuosuuksia.
- d) sairauskassan lisäetuutena maksamat päivärahat ovat toissijaisia lakisääteisiin etuuksiin nähden. (1,5 p)

a); Yrjö Mattila (toim.): *Toimeentuloturva, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 28.*

6. Lakisääteiseen työtapaturmavakuutukseen voidaan liittää vapaaehtoinen tapaturmavakuutuslain mukainen vapaa-ajan vakuutus. Se EI kuitenkaan korvaa pakollisesta työtapaturmavakuutuksesta poiketen:

- a) haittarahaa.
- b) kuntoutusta.
- c) liikennevahinkoa.
- d) sairaanhoitokuluja täysimääräisesti. (1,5 p)

c); Yrjö Mattila (toim.): *Toimeentuloturva, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 113.*

7. Finanssivalvonta

- a) valvoo ainoastaan, että vakuutusyhtiöt noudattavat vakuutustoimintaa koskevaa lainsäädäntöä.
- b) valvoo, että vakuutusyhtiöt noudattavat vakuutustoimintaa koskevaa lainsäädäntöä ja hyvää vakuutustapaa.
- c) ei valvo vakuutusyhtiöiden toimintaa lainkaan, koska valvonta kuuluu sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle.
- d) ei valvo vakuutusyhtiöiden toimintaa lainkaan, koska valvonta kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle. (1,5 p)

b); Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: *Vapaaehtoinen henkilövakuutus, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 445 ja 446.*

8. Sijoitussidonnaiseen vakuutukseen liitetyt rahasto-osuudet

- a) ovat vakuutuksenottajan omaisuutta.

- b) ovat vakuutuksenantajan omaisuutta samalla tavalla kuin vakuutuksenantajan muukin sijoitusomaisuus.
- c) ovat vakuutuksenantajan omaisuutta, mutta vakuutuksenantajan on säilytettävä niitä erillään muusta sijoitusomaisuudestaan.
- d) ovat sekä vakuutuksenottajan että vakuutuksenantajan omaisuutta. (1,5 p)

c); Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: *Vapaaehtoinen henkilövakuutus*, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 107.

9. Mikä seuraavista vakuutusyhtiön regressi- eli takautumisoikeuteen liittyvistä väitteistä pitää paikkansa?

- a) Vakuutusyhtiöllä on oikeus saada maksamansa korvaukset täysimääräisesti takaisin, kun kolmas henkilö on aiheuttanut vakuutustapahtuman tahallaan.
- b) Oikeus täysimääräiseen takaisinsaantiin koskee myös tapauksia, joissa kolmas henkilö on aiheuttanut vakuutustapahtuman törkeällä huolimattomuudella.
- c) Henkilövakuutuksessa takautumisoikeus koskee vain sairauden tai tapaturman aiheuttamia kustannuksia tai varallisuuden menetystä.
- d) Vakuutusyhtiön takautumisoikeudella on yhtä suuri merkitys henkilö- ja vahinkovakuutuksissa. (1,5 p)

c); Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: *Vapaaehtoinen henkilövakuutus*, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s.330 ja 331.

10. Mikä seuraavista ei ole työeläkesijoittamisen peruseriaatteita?

- a) turvaavuus.
- b) kolmen prosentin vuosittainen tuotto.
- c) likviditeetti.
- d) monipuolisuus ja hajauttaminen. (1,5 p)

b); Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälä – Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: *Työeläke*. Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s. 32 ja 33.

11. Mikä seuraavista EI ole työsuhteen yleinen tunnusmerkki?

- a) Työstä suoritetaan vastiketta.
- b) Työ tehdään toiselle ja toisen lukuun.
- c) Työ tehdään työnantajan johdon ja valvonnan alaisena.
- d) Työ tehdään säännönmukaisesti työnantajan tiloissa. (1,5 p)

d); Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälä – Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: *Työeläke*. Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s.42 ja 43.

12. Mikä seuraavista ei kuulu TyEL:n vakuutusmaksun perusteena oleviin työansioihin?

- a) Konkurssipesän tai palkkaturvan suorittama palkka.
- b) Palkan lisät, kuten sunnuntaikorotus tai ylityökorotus.
- c) Peruspalkkaa täydentävä työpaikkakohtainen tulospalkkio.
- d) Työntekijöille kollektiivisesti järjestetystä lisäeläketurvasta suoritettut maksut. (1,5 p)

d); Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonon – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: *Työeläke. Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s. 52 ja 53.*

13. Mikä seuraavista TyEL-vakuutusta koskevista väitteistä pitää paikkansa?

- a) Tilapäinen työnantaja maksaa vakuutusmaksun kerran vuodessa tammikuun lopussa edellisen kalenterivuoden aikana maksamiensa palkkojen perusteella.
- b) Sopimustyönantaja maksaa ennakkomaksuja joko kuukausittain tai harvemmallalla laskutusvälillä.
- c) Sopimustyönantajan maksujen riittävyys tarkistetaan vuosilaskennassa, johon perustuvaa lisämaksua ei laskuteta erikseen, vaan se vaikuttaa vasta seuraavan kalenterivuoden ennakkomaksuihin.
- d) Työnantaja voi milloin tahansa siirtää TyEL-vakuutuksen toiseen työeläkevakuutusyhtiöön irtisanomalla voimassa olevansa vakuutuksen. (1,5 p.)

b); Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonon – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: *Työeläke. Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s. 48, 60 ja 61.*

14. Mikä seuraavista lakisääteistä potilasvakuutusta koskevista väittämistä EI pidä paikkaansa?

- a) Potilasvakuutuksesta korvataan terveyden- ja sairaanhoidon yhteydessä potilaalle sattuneet henkilövahingot.
- b) Korvauksen saamisen edellytyksenä ei ole vahingonaiheuttajan tuottamus.
- c) Vakuutuskorvausta haetaan vakuutuksen myöntäneeltä vakuutusyhtiöltä tai Potilasvakuutuskeskukselta.
- d) Vahingonkärsineen mahdolliset muun lain perusteella saamat korvaukset vähentävät potilasvakuutuskorvausta. (1,5 p.)

c); Yrjö Mattila (toim.): *Toimeentuloturva, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Helsinki 2013, s. 29–31; Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 73.*

15. Työntekijällä voi olla oikeus työeläkelakien mukaiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen, jos hänen työkykynsä on pitkäaikaisesti heikentynyt. Mikä seuraavista työkyvyttömyyseläkettä koskevista väitteistä pitää paikkansa?

- a) Työkyvyn heikentymistä arvioitaessa otetaan huomioon työntekijän jäljellä oleva kyky hankkia ansiotuloja sellaisessa työssä, jota hänen asuinpaikkakunnallaan on saatavissa.
- b) Työkyvyttömyyseläkkeen voi saada 23-62 –vuotias työntekijä.

- c) Jos työkyvyttömyyseläkkeen hakija on 60 vuotta täyttänyt, voidaan jäljellä olevaa työkykyä arvioida suhteessa hänen nykyiseen työhönsä tai ammattiaan vastaavaan työhön.
- d) Jos työkyvyttömyyseläkkeen hakija on 60 vuotta täyttänyt, työkyvyttömyyseläkeoikeutta arvioitaessa ei edellytetä lääketieteellisesti määritettyä työkyvyn rajoitetta. (1,5 p.)

c); Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, Porvoo 2011, s. 121–123).

16. Mikä seuraavista eläkkeiden maksamista ulkomaille koskevista väitteistä pitää paikkansa?

- a) Jos henkilölle on myönnetty työ- tai kansaneläke Suomessa, hänen ulkomaille muuttonsa ei vaikuta eläkkeen jatkumiseen.
- b) Työeläkkeiden maksaminen jatkuu muutosta huolimatta, mutta kansaneläkettä maksetaan ulkomaille vain rajoitetun ajan.
- c) Työttömyys- ja osa-aikaeläkkeiden maksamisessa ulkomaille muuttavalle on rajoituksia siitä riippuen, mihin maahan eläkkeensaaja muuttaa.
- d) Suomessa kansaneläkettä saavan henkilön muuttaessa ulkomaille eläkettä maksetaan muuttoa seuraavan kolmen vuoden ajan. (1,5 p)

c); Yrjö Mattila (toim.): Toimeentuloturva, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 308 ja 309.

17. Kerro, mitä työeläkkeissä tarkoitetaan

- VILMA-periaatteella;
- missä eläkejärjestelmissä VILMA-periaatetta sovelletaan;
- miten viimeinen eläkelaitos määräytyy;
- mitä viimeisen eläkelaitoksen tehtäviin kuuluu. (4 p)

Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s. 134 ja 135.

18. Kerro kollektiivisuuden peruseriaatteen vapaamuotoisessa ryhmäeläkevakuutuksessa. (3p)

Teemu Jokela - Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen Henkilövakuutus, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja Vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 142.

19. Kerro, miten yritys voi varautua eri avainhenkilöihin liittyviin riskeihin henkilövakuutuksilla. (3p)

Teemu Jokela - Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen Henkilövakuutus, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja Vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 91.

20. Selosta lakisääteisen sairausvakuutuksen päivärahan saantiaika, omavastuu aika sekä se, kuinka pitkään sitä enimmällään voi saada. (3p)

Yrjö Mattila (toim.) Toimeentuloturva, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 21.

21. Kerro, mitä seurauksia voi olla YEL-vakuuttamisen laiminlyönnistä. Kerro myös seuraamuksia koskevista määräajoista. (4p)

Riitta Korpiluoma – Harri Grönlund – Ove Herrlin – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Minna Levander – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Mikko Määttä – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2011, s. 72.

22. Selvitä, mikä on työntekijäin ryhmähenkivakuutus. (3 p)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 73; Yrjö Mattila (toim.) Toimeentuloturva, 2. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, s. 249 ja 250.

23. Määrittele mitä henkilövakuutuksessa tarkoittavat seuraavat:

- a) vakuutuksenantaja;
- b) vakuutuksenottaja;
- c) vakuutettu. (3 p)

Teemu Jokela – Veera Lammi – Ilkka Lohi – Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 217–219.

24. Selvitä, missä tilanteissa vakuutusyhtiö voi irtisanoa henkilövakuutuksen. (3 p)

Teemu Jokela - Veera Lammi - Ilkka Lohi - Timo Silvola: Vapaaehtoinen henkilövakuutus, 6. uudistettu painos, Finanssi- ja vakuutuskustannus Oy FINVA, 2013, s. 309–311.